

Gregor Krušič, poslovnež in direktor Teniške zveze Slovenija

Nekdanji vrhunski teniški igralec, uspešen poslovnež in direktor Teniške zveze Slovenije, ki se po novem imenuje Tenis Slovenija, se podaja še v politiko, na prihajajočih volitvah bo kandidat za državnega svetnika. Trgovinski posel, ki ga sicer še vodi, postavlja nekoliko na stranski tir, ostaja pa direktor Tenisa Slovenija in funkcionar Fundacije za financiranje športnih organizacij v RS. Ob prijetnem kosilu v restavraciji diVino, kjer za neprecenljive kulinarične

doživlja skrbi gostoljubni chef Matjaž Cotič, eden najboljših pripravljalcev testenin na svetu, nam Krušič najprej zaupa, zakaj je pri dvajsetih letih kljub vrhunskim rezultatom opustil življenje profesionalnega igralca.

»Življenje je ponujalo preveč drugih vznemirljivih priložnosti, zaradi česar nisem več užival v visoko profesionalnem športnem tempu. Letalo, hotel, igrišče, hotel, igrišče, hotel, igrišče, hotel, igrišče, letalo ... To ni življenje, ampak sodobno nomadstvo, kjer se ti razen poti in težaških tekem v življenju nič ne zgodi.« Odločil se je za študij poslovnega menedžmenta v ZDA in Veliki Britaniji in se po smrti očeta leta 2005 vrnil v Slovenijo. Tu je čez noč, star 27 let, prevzel družinsko podjetje, ki se je ukvarjalo z bančnimi avtomati in oglaševanjem, ter ga kasneje odprodal. Leta 2007 je prevzel še zastopstvo za eno izmed uveljavljenih in priznanih teniških blagovnih znamk, nato pa leta 2012 začel volontersko pomagati Tenisu Slovenija pri marketingu in financah, za kar se je tudi šolal. Marko Umberger, predsednik Tenisa Slovenija, mu je po nekaj razgovorih nepričakovano ponudil mesto direktorja.

Trenutno je največ pozornosti namenjene prihajajočemu portoroškemu turnirju ATP. To je največji slovenski teniški dogodek, ki se ga je lani udeležilo že 25.000 obiskovalcev, ki pa je po pomembnosti, uglednosti in prepoznavnosti še precej oddaljen od dogodka v sosednjem Umagu. To priznava tudi Krušič. »V Umagu za dogodek namenijo 20-krat več denarja, kot ga imamo na razpolago v Portorožu; tu se pogovarjamo o nekaj tisočih, oni pa v milijonih. Tudi igralci, ki pridejo na turnir, niso zastonj, saj jim je treba plačati pot in nastanitev, kar znaša še dodaten milijon za zvezde, ki v Umag pridejo, k nam pač ne.« Teniški turnir ATP Challenger Zavarovalnica Sava Slovenia Open bo v Portorožu poleg tekmovanja za vse generacije ponudil tudi zabavni program, kjer bodo nastopili Toni Cetinski, Bajaga, Parni valjak ...

»Letos se tudi pri pridobivanju sponzorskih sredstev, ki so pomemben vir financiranja športa, končno pozna, da smo v obdobju konjunktura. Kljub temu noben direktor ne podeljuje več sredstev, če to ni v skladu z njihovim marketinškim načrtom in strategijo.«

Etiketa tenisa kot športa za veljake je preteklost. Tenis je že nekaj časa šport za vse, kljub temu pa se še vedno pogosteje najdejo vip teniški dogodki kot drugi vip športni turnirji. Tudi Tenis Slovenija se trudi, da bi bil tenis prepoznan kot poljuden šport za vse, tudi kar zadeva cene za treninge. »Ne moremo graditi na elitizmu, ampak na množici. Le iz množice lahko vzklijejo šampioni, kot je, recimo, novopečena mladinska prvakinja Wimbledon Kaja Juvan. Rezultati se že kažejo, saj imamo po Sloveniji nenormalno zasedenost teniških igrišč, v Ljubljani pa bo tistemu, ki bo zgradil novo teniško dvorano, zagotovo uspelo z investicijo.« Tenis v Sloveniji igra po različnih podatkih dvakrat na mesec 25.000 ljudi, enkrat na mesec pa od 40.000 do 50.000 ljudi. Naučiti se ga je mogoče že v 15 urah, raven pa se potem vzdržuje že ob igri dvakrat na mesec.

Na kritike, ki jih zveza sliši glede odnosa do igralcev, Krušič odgovarja: »Večina od 80 ljudi, ki delajo za zvezo, za svoje delo ni plačana, ampak sodelujejo prostovoljno. Naj povem še to, da z mladimi tekmovalci, tistimi, ki so se nam pridružili leta 2013 in pozneje, nimamo prav nobenih težav.

PIJA KAPITANOVIČ



ZAHODNE DRŽAVE SE SREČUJEJO Z VELIKIM POMANJKANJEM TALENTOV, KI SO SE PRIPRAVLJENI ZA VRHUNSKO DOSEŽKE ODPOVEDOVATI ŽIVLJENJU, KAKRŠNO DANAŠNJI ČAS OMOGOČA.

K temu so pripomogla javna in jasna merila njihovega financiranja, torej da že vnaprej vedo, kaj in v kolikšnem znesku lahko pričakujejo od financiranja. Ti igralci posvetijo življenje tenisu in seveda jih zanima, kaj bodo dobili v pomoč, torej ali jim plačamo fizioterapevta, opremo, turnirje ali pa jim neposredno nakažemo denar ... Pri že uveljavljenih igralcih pa nimamo več nobene moči.« Ko ga povprašamo, kakšen odnos ima Tenis Slovenija do visoko ambicioznih mladih in kako ohranja zmagovalno miselnost, se ne pusti zavesti. »Namigujete na Aljaža Bedeneta. Slovenci smo si v tem zelo podobni; če nekdo izkazuje rezultate, vsi kot telički verjamemo vanj, če jih ne, se mu smejemo. Meni je zelo žal, ampak Bedene vrhunskih rezultatov kot mladinec ni izkazoval, prav tako ni imel izdatnih fizičnih predispozicij svojih konkurentov v tujini, z vsem spoštovanjem do njega danes. Redko kdo je verjel, da je sposoben takšnih rezultatov, kot jih je nanizal zdaj, ko je med 48 na svetu. Sicer pa takrat nisem bil vključen v zvezo in ne vem, kaj natanko se je dogajalo.«

Po mnenju Krušiča z delovanjem Tenisa Slovenija ni nič narobe, saj je vzrok za uspeh omenjenih tenisačev drugje. »Trdno in odločno delo, na meji norosti, izjemna samozavest, prepričanje in zaverovanost vase Bedenetu v ključnih trenutkih pomagajo, da ne naredi napake. Kasneje je, česar se v mladosti pri posamezniku ne da predvideti, razvil še izjemno anticipacijo. Udari žogo in se postavi natanko tja, kamor bo naslednja žoga prišla. Kako lahko veš, da bo 16-letnik to kasneje razvil? Prav tako ne moreš predvideti, da bo razvil tako močno športno inteligenco – razumel prostor, kulturo, temperaturo, prilagajanje na časovne razlike, akumulacijo, spreminjanje tempa igre in ritma. To so strašno kompleksne zadeve. Zadnje, kar je bilo odločilno za uspehe naših fantov, pa je bilo to, da so z rezultati drug drugega motivirali. Če on lahko, lahko tudi jaz. Poleg tega si priznajmo, preden spet morda pomislimo, da so naši strokovnjaki slabi v predvidevanju, da imajo omenjeni fantje vrhunske rezultate, so med petdesetimi in stotimi najboljšimi, ampak niso pa svetovni prvaki. V športnem svetu pa kljub izjemnim naporom tistim, ki res niso v sami špici, žal nihče ne postavlja spomenikov.«

Sicer pa imajo po besedah Krušiča vse razvite države težave s pomanjkanjem profesionalnih igralcev v vseh športih. Tistih, ki bi si želeli vrhunsko kariero, skoraj ni več. »Ob vsem kapitalu tega sveta ne Švedska, ne Nemčija, ne Italija, ne ZDA, ne Velika Britanija (A. Murray je produkt španske teniške šole) ne producirajo več top svetovnih igralcev. Mladi želijo študirati, potovati in uživati, seveda imajo ambicije, ampak ne tako visokih in za tako ceno.

Tako velikega nenehnega odrekanja si želi le še redkokdo. Vedno manj je tistih, ki so pripravljeni vložiti vse v šport. Danes v Sloveniji nimamo niti enega mladinskega igralca, ki bi ga registrirali na profesionalno lestvico med 100 najboljših na svetu, je pa na srečo zdaj pri dekletih generacija, ki bo krojila svetovno stoterico. «

DIVINO

diVino restavracija in bar
Ameriška 8, BTC City
1000 Ljubljana
[HTTP://DIVINO.SI/](http://divino.si/)

Brancinov in škampov karpaco

Strigoli s sotejem brancina in belušev

File orade na sladkem krompirju in sotirani zelenjavi jullien z omako ribje esence

Sladki krožnik z mangovim pirejem, čokoladni brownie z mariniranimi jagodami, ananasova zmrzlina in jagodni sladoled

Cena menija na osebo: 30 evrov
Vino: Zelen, Ferjančič, suho
cena: 24 evrov

skupaj za plačilo: 84 evrov

pija.kapitanovic@delo.si

FOTO ROMAN ŠPIČ